

Cod ECLI ECLI:RO:CABUC:2019:177.000857

Dosar nr. 506/2/2019

ROMÂNIA
CURTEA DE APEL BUCUREȘTI
SECȚIA A IX-A CONȚENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

SENTINȚA CIVILĂ NR. 857
Ședința publică din data de 27 noiembrie 2019
Curtea constituită din:
PREȘEDINTE: Andreea TÂNASE
GREFIER: Rodica CUPCEA

Pe rol se află spre soluționare cererea de chemare în judecată formulată de **reclamantul CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU STUDIEREA ARHIVELOR SECURITĂȚII**, în contradictoriu cu **pârâtul MUȘAT GHEORGHE DANIEL**, având ca obiect „constatarea calității de lucrător/colaborator al securității (OUG nr.24/2008)”.

Dezbaterile orale au avut loc în ședința publică din 13.11.2019, susținerile părților fiind consemnate în încheierea de ședință de la acea dată care face parte din prezenta sentință, dată la care Curtea, având nevoie de timp pentru a delibera, a amânat pronunțarea la data de 27.11.2019 când, în aceeași compunere, a hotărât după cum mai jos se va arăta.

CURTEA,

Prin cererea înregistrată pe rolul Curții de Apel București – Secția a IX-a Contencios Administrativ și Fiscal la data de 28.01.2019 sub nr. 506/2/2019, reclamantul Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității a formulat în contradictoriu cu pârâtul Mușat Gheorghe Daniel, acțiune în constatare prin care a solicitat a se aprecia asupra calității de colaborator al Securității în ceea ce îl privește pe domnul Mușat Gheorghe Daniel, născut la data de 28.02.1960, în comuna Milcoiu, județul Vâlcea, fiul lui Gheorghe și Sabina, domiciliat în comuna Milcoiu, județul Vâlcea.

În motivarea acțiunii a arătat că în fapt, domnul Mușat Gheorghe Daniel ocupă funcția de primar al comunei Milcoiu, județul Vâlcea. Conform prevederilor art. 3 lit. g), coroborat cu art. 5 alin. 1 teza II din Ordonanța de Urgență a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 293/2008, Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității verifică din oficiu, sub aspectul constatării calității de lucrător al Securității sau de colaborator al acesteia, persoanele care au candidat, au fost alese sau numite în demnitățile ori în funcțiile prevăzute la art. 3 lit. b) - h) .

A arătat că așa cum rezultă și din cuprinsul Notei de Constatare nr. DI/1/1279/10.10.2018, domnul Mușat Gheorghe Daniel a fost recrutat în anul 1982 în calitate de colaborator de către I.J. Vâlcea, Serv. 3, pentru a fi folosit pe linia problemei „Turism”. Colaborarea titularului s-a încheiat la data de 15.01.1985, deoarece acesta a săvârșit anumite infracțiuni de natură penală. Ulterior, dosarul a fost redeschis la data de 10.09.1988, domnia sa fiind reactivat de I.J. Vâlcea, Serviciul 3 în calitate de persoană de sprijin, tot pe linia problemei „Turism”. A semnat două Angajamente la data de 27.08.1982 și 12.09.1988, olograf, cu numele real, atribuindu-i-se numele conspirativ „Izvoranu/Izvoreanu” (1982-1985); „Gavrilă” (1988-1989).

În concluzie, a solicitat a se aprecia asupra calității de colaborator al Securității în ceea ce îl privește pe domnul Mușat Gheorghe Daniel, analizând relevanța, în lumina prevederilor art. 2 lit. b din O.U.G. nr. 24/2008, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 293/2008, a

materialelor reținute în Nota de Constatare nr. DI/1/1263/08.10.2018. Astfel, a învederat că pentru colaborarea prin furnizare de informații trebuie îndeplinite cumulativ următoarele condiții:

1. Informațiile furnizate Securității să se refere la activități sau atitudini potrivnice regimului totalitar comunist.

A reținut, astfel, Informările din data de 12.09.1988 și 25.01.1989, respectiv Notele informative din data de 27.04.1989 și 30.08.1989, furnizate de pârât cu numele conspirativ „Gavrilă” și identificate în dosarul R 187210, referitoare la persoane care aveau intenții de a pleca definitiv din țară:

> „Sursa vă informează că numitul S.V. din Rm. Vâlcea, merceolog la Coop. Oltul, într-o discuție, a afirmat că are un frate stabilit ilegal în Belgia. Acesta a mai spus că urmează să-i facă chemare să-l viziteze în Belgia și, în cazul în care va pleca, nu se va mai înapoia în țară./.../.”

> „Sursa vă informează că în ultima parte a lunii decembrie 1988 s-a întâlnit cu numitul C.M., din Călimănești, care în prezent are la domiciliu o secție de confecționat cruci din marmură. În discuțiile purtate, printre altele, a spus că intenționează să facă o excursie în R.F.G. și că nu se va mai înapoia în țară, în cazul în care va pleca. A mai afirmat că în RFG are niște rude, fără a face alte precizări în legătură cu acestea./.../.”

> „Sursa informează că, la sfârșitul lunii martie 1989, s-a întâlnit cu numitul LI. - fost șef unitate la Rest. Olănești, în prezent economist la I.C.S.A.P. Rm. Vâlcea. Printre altele, acesta se arată nemulțumit de faptul că a fost schimbat de la C.H.R. Olănești din funcție și a afirmat că în toamna acestui an dorește să facă o nouă excursie în Turcia sau Grecia, unde are niște cunoștințe și, dacă va reuși acest lucru, intenționează să nu se mai înapoieze în țară. Acesta are și o legătură apropiată stabilită în RFG

> „Sursa vă informează că numitul LI. dorește să efectueze o nouă excursie în Grecia și Turcia, din care să nu se mai înapoieze în țară. În acest scop s-a căsătorit, pentru ca sora soției să-i facă chemare. /.../”

Reclamantul a arătat că este evident că, în perioada comunistă, intenția de a părăsi definitiv țara era considerată o atitudine potrivnică regimului comunist, cunoscută fiind politica dusă de regimul totalitar de îngrădire a liberei circulații.

De altfel, dorința de a emigra era privită de conducerea statului ca o contestare a condițiilor „deosebite” de viață asigurate de regim, fiind atent monitorizată de organele de Securitate.

„Este adevărat că, /.../, trecerea frauduloasă a frontierei a fost incriminată ca infracțiune de drept comun prin art. 267 din C. pen. din 1936, iar pedeapsa aplicată corespunde pedepsei principale reglementate, conform art. 23 alin 1 pct. 1 din același cod, pentru delict în materie de drept comun.

Însă, potrivit politicii penale a statului instaurat după 6 martie 1945 și corespunzător modificării conținutului valorilor ocrotite, coroborat cu îngrădirile aduse drepturilor și libertăților fundamentale și sub aspectul libertății de circulație, fapta de trecere frauduloasă a frontierei a fost apreciată ca infracțiune având caracter politic, așa încât instrumentarea acesteia se efectua de către organele securității statului, iar competența de judecată a fost atribuită instanțelor militare.” (Curtea Supremă de Justiție, Completul de 9 judecători, Decizia nr. 14 din 13 ianuarie 2003).

Pe cale de consecință, a precizat că furnizarea unor informații de această natură, se referă la activități îndreptate împotriva regimului comunist.

Totodată, a menționat că nu se poate reține faptul că pârâtul nu avea cunoștință de faptul că delațiunea domniei sale putea avea urmări asupra persoanelor semnalate, în condițiile în care era de notorietate faptul că orice persoană ce intenționa să rămână definitiv în străinătate, la o eventuală solicitare în acest sens, era sancționată prin primirea avizului negativ de plecare din țară.

De altfel, pe baza informațiilor furnizate de pârât, organele de Securitate au dispus următoarele măsuri:

> „Nota va fi exploatată în copie la Serv. I, problema evaziune. Sursa a fost instruită cu sarcini privind activitatea turiștilor străini ce vin în stațiunea Olănești.”

> „L.I., cunoscut cu relații în Turcia, Grecia și RFG. Propun exploatarea materialului în copie la Serv. I, organele de miliție și pașapoarte. Instruiți sursa să poarte discuții față de alte persoane.”

> L.I. a fost semnalat la Formațiunea Pașapoarte. Se află în relații apropiate cu B. V.. Nota în copie la dos. de ob. și dos. celor două surse, ca material de verificare. De acord. Informații în scris organele de pașapoarte.”

Pe cale de consecință, a susținut că furnizarea unor informații de această natură, se referă la activități îndreptate împotriva regimului comunist.

Pentru argumentele expuse, a arătat că prima condiție impusă de legiuitor în constatarea calității de colaborator, este asigurată.

2. Informațiile prevăzute la punctul 1 să vizeze îngrădirea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului. A reținut că și această condiție este asigurată deoarece, nu se poate reține că furnizarea unor informații de asemenea natură nu a fost făcută conștient, având reprezentarea clară a faptului că relatări ca cea prezentată anterior nu rămăneau fără urmări. Altfel spus, a menționat că prin furnizarea acestor informații, pârâtul a conștientizat că asupra persoanei la care s-a referit în delatțiunea sa se pot lua măsuri de urmărire și verificare (încălcarea dreptului la viață privată și a dreptului la liberă circulație) și, prin urmare, a vizat această consecință.

În concluzie, a menționat că informațiile furnizate de domnul Mușat Gheorghe Daniel au vizat îngrădirea dreptului la viață privată, prevăzut de art. 17 din Pactul Internațional cu privire la Drepturile Civile și Politice și a dreptului la liberă circulație, prevăzut de art. 12 din Pactul Internațional cu privire la Drepturile Civile și Politice.

În drept, a arătat că își întemeiază acțiunea pe conținutul articolelor: art. 3 lit. g), art. 2 lit. b), art. 5 alin. 1, art. 8 lit. a), art. 11 alin. 1 ale Ordonanței de Urgență a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității, aprobată cu modificări și completări prin Legea 293/2008, coroborate cu art. 31 alin. 1 și art. 35 alin. 5, lit. a din Regulamentul de organizare și funcționare al C.N.S.A.S. adoptat prin Hotărârea nr. 2/2008, precum și pe dispozițiile articolului 194 al Codului de Procedură Civilă.

Pentru aceste motive, a solicitat a se aprecia asupra calității de colaborator al Securității în ceea ce îl privește pe domnul Mușat Gheorghe Daniel.

În dovedirea acțiunii, a înțeles să se folosească următoarele probe:

1. Nota de Constatare nr. DI/1/1279/10.10.2018, aprobată de Colegiul C.N.S.A.S.;
2. Dosar nr. R 187210 (cota C.N.S.A.S.), integral;
3. Delegația de reprezentare în instanță a C.N.S.A.S.

A susținut că materialele menționate la punctul 2 respectă condițiile prevăzute de articolul 11 alineatul 3 al Ordonanței de Urgență a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 293/2008.

La data de 27.02.2019, pârâtul Mușat Gheorghe Daniel a depus întâmpinare prin care a solicitat respingerea acțiunii ca neîntemeiată; obligarea reclamantului la suportarea cheltuielilor de judecată;

Prin întâmpinare pârâtul a arătat că prin acțiunea formulată s-a invocat aspecte de fapt legate de o pretinsă conduită a pârâtului în relația cu securitatea regimului comunist.

Pârâtul a arătat instanței de judecată că înscrisurile depuse la dosarul cauzei, cu precădere Angajamentul din 02.08.1982, Angajamentul din 12.09.1988 și Informările, nu reprezintă înscrisuri scrise și semnate de către acesta, prezentul litigiu reprezentând primul contact vizual al acestor documente.

A învederat că nu a avut niciodată relații de colaborare cu reprezentanți ai securității și nu a transmis niciodată date scrise despre nici una din persoanele menționate în cuprinsul cererii de chemare în judecată, pe care nu le cunoaște.

Pentru a putea dovedi veridicitatea celor exprimate anterior, a înțeles să se prevaleze de proba cu expertiză grafoscopică care să aibă ca obiectiv lămurirea identității între pârât și persoana semnatară a angajamentelor din 1982 și 1988, precum și a informărilor depuse la dosar.

În sprijinul lipsei de identitate între informatorul care a redactat aceste înscrisuri și pârât a solicitat a se avea în vedere Nota raport nr. 00105 din 09.09.1988 întocmită de Serviciul Investigații al I.P.J. Vâlcea, unde apare menționat numele soției numitului Mușat Gheorghe Daniel-numita or deși o parte din datele menționate în notă corespund, numele soției pârâtului este, neconcordanță de natură să creeze dubiu cu privire la identitatea de persoană între pârât și cel ce a făcut obiectul notei raport.

Totodată, a precizat că în același sens, la o simplă analiză comparativă între scrisul și semnătura olografa a celor două Angajamente, dar și din comparația scrisului și a semnăturilor din cele două angajamente și Informări, se pot constata diferențe vizibile ochiului, aspect de natură să conducă la dubii clare cu privire la identitate de persoană între cei care le-au redactat.

Pe de altă parte, a menționat că nici unul din aceste înscrisuri nu au ștampilă de înregistrare, reprezentând simple înscrisuri olografe care ar putea reprezenta înscrisuri pro causa.

Pe fondul cauzei, a arătat că urmează a se analiza de către Curte în ce măsură conținutul Notelor informative depuse la dosar fac dovada incidenței în cauză a dispozițiilor art. 2 lit. b) din O.U.G. nr. 24/2008, și dacă din conținutul acestor documente se poate decela că cel care le-a întocmit a sesizat o atitudine potrivnică regimului totalitar comunist din partea altor persoane.

Astfel, pârâtul a menționat că din cuprinsul acestor înscrisuri, relatările persoanei care le-a furnizat reprezintă informații cu caracter neutru, obținute la discuții exprimate în spații/medii publice de către persoanele care și-au exprimat în diverse conjuncturi năzuințe legate de dorința lor de a pleca și rămâne în străinătate.

A solicitat a se observa că în aceste note informative nu există elemente care să ateste că aceste informații s-au transmis informatorului într-un spațiu privat, la adresa de domiciliu a persoanelor ce au făcut obiectul observației și nici faptul că accesul la aceste date a presupus urmărirea sau încălcarea la viața privată a acestora, este limpede că în cauză nu se face dovada încălcării unor drepturi fundamentale ale omului.

Nu în ultimul rând, a arătat că urmează a se avea în considerare și faptul că potrivit Raportului cu propunere de recrutare din 26.08.1982 informatorul a fost recrutat pentru a oferi securității informații legate de străinii ce veneau în stațiunea Olănești, or din cuprinsul notelor informative depuse la dosar acesta nu a făcut nici o informare legată de cetățeni străini, ci doar a relatat niște năzuințe, dorințe (a se observa exprimarea din aceste note...#dorește#) ale unor cetățeni români, care și-ar fi exprimat niște simple dorințe, nu planuri concrete de viitor ale persoanelor care le exprimau, în ceea ce privește plecarea în străinătate.

Altfel spus, a reținut că dacă informatorul a transmis fără echivoc prin exprimarea sa faptul că aceste persoane ar dori să plece în străinătate și nu a devoalat planuri puse la punct și concretizate, este limpede că aceste informații transmise nu au putut avea nici un efect și nici o îngrădire a drepturilor fundamentale a acestor persoane observate pentru simplu fapt ca nici informatorul și nici securitatea nu puteau interveni asupra dorințelor acestora.

Pârâtul a arătat că o astfel de intervenție ar fi fost posibilă doar în măsura în care acele persoane ar fi avut intenția concretizată de a părăsi țara, iar securitatea ar fi putut lua măsuri și astfel aceste informații transmise de informatori ar fi putut produce consecințe.

A arătat însă că în maniera în care sunt redactate Informările depuse la dosar, coroborate cu meseria de bucătar a informatorului și cu mediul public în care informatorul a avut acces la aceste informații (prezumând că accesul la date s-a realizat în spațiul restaurantului unde lucra și nu au fost obținute în discuții private, față de lipsa unor probe concrete în acest sens) denotă fără putere de tăgadă că informatorul nu a încălcat dreptul la viață privată sau alte drepturi fundamentale ale omului.

Pentru a întări concluzia că informările transmise în notele de informare nu au reprezentat date obținute în cadrul unor conversații private ori în mediul privat de domiciliu al persoanelor observate, a solicitat a se avea în vedere mențiunile din informarea din data de 30.08.1988 unde,

la finele acesteia, se observă mențiunea că și sursa "Florin" avea cunoștință de cele furnizate de informator, așadar acesta este un indiciu că persoanele observate și-au exprimat aceste dorințe legate de plecarea în străinătate în mediul public, nu în cel privat.

Pe cale de consecință, a reținut că urmează a se analiza de către Curte în ce măsură conținutul Notelor informative depuse la dosar fac dovada incidenței în cauză a dispozițiilor art. 2 lit. b) din O.U.G. nr. 24/2008, și dacă din conținutul acestor documente se poate decela că cel care le-a întocmit a sesizat o atitudine potrivnică regimului totalitar comunist din partea altor persoane.

A opinat că informațiile furnizate Securității prin notele informative depuse la dosar nu au generat îngrădirea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului, în special dreptul la libertatea de exprimare prevăzut de art. 28 din Constituția României din 1965 coroborat cu art. 19 din Pactul internațional cu privire la drepturile civile și politice.

Pentru toate considerentele de mai sus, a solicitat respingerea acțiunii ca neîntemeiată, față de împrejurarea că în cauză reclamanta care avea sarcina probei potrivit art. 249 C.proc.civ. se prevalează de înscrisuri care nu sunt înregistrate și dateate oficial, cuprind mențiuni neconforme legate de familia subsemnatului, scrisul și semnăturile din informări diferă substanțial și vizibil, există neconcordanțe între obiectivul pentru care a fost cooptată sursa și datele oferite de aceasta, iar informațiile transmise au fost obținute prezumtiv, până la o probă contrară, prin prisma serviciului de bucătar într-un restaurant, într-o conjunctură și spațiu public al restaurantului, și reprezentau simple discuții și năzuințe ale persoanelor observate, informații care transmise nu puteau genera nici un fel de consecințe/lezare a drepturilor persoanelor observate.

În drept, a invocat dispozițiile art. 205 C.proc.civ. și dispozițiile O.U.G. 24/2008.

În probatoriu, a solicitat încuviințarea probei cu înscrisuri și cu expertiză grafoscopică care să aibă ca obiectiv lămurirea identității între pârât și persoana semnată a Angajamentelor din 1982 și 1988, precum și a informărilor olografe depuse la dosar.

Analizând înscrisurile depuse la dosarul cauzei, reține următoarele:

Dispozițiile art. 2 lit. b) ale Ordonanței de Urgență a Guvernului nr. 24/2008, privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 293/2008, definesc noțiunea de colaborator al Securității ca fiind „persoana care a furnizat informații, indiferent sub ce formă, precum note și rapoarte scrise, relatări verbale consemnate de lucrătorii Securității, prin care se denunțau activitățile sau atitudinile potrivnice regimului totalitar comunist și care au vizat îngrădirea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului. Persoana care a furnizat informații cuprinse în declarații, procesele-verbale de interogatoriu sau de confruntare, date în timpul anchetei și procesului, în stare de libertate, de reținere ori de arest, pentru motive politice privind cauza pentru care a fost fie cercetată, fie judecată și condamnată, nu este considerată colaborator al Securității, potrivit prezentei definiții, iar actele și documentele care consemnau aceste informații sunt considerate parte a propriului dosar. Persoanele care, la data colaborării cu Securitatea, nu împliniseră 16 ani, nu sunt avute în vedere de prezenta definiție, în măsura în care se coroborează cu alte probe. Colaborator al Securității este și persoana care a înlesnit culegerea de informații de la alte persoane, prin punerea voluntară la dispoziția Securității a locuinței sau a altui spațiu pe care îl deținea, precum și cei care, având calitatea de rezidenți ai Securității, coordonau activitatea informatorilor”.

Din înscrisurile existente la dosar, reiese că pârâtul a furnizat informații Securității, iar acestea se referă la activități sau atitudini potrivnice regimului totalitar comunist, fiind prin urmare îndeplinită prima condiție impusă de dispozițiile art. 2 lit. b) din OUG nr. 24/2008.

Astfel, reclamantul a făcut dovada faptului că pârâtul a activat în calitate de informator al organelor de securitate, acesta fiind titularul dosarului fond rețea nr. R 187210 (cotă C.N.S.A.S.). Potrivit documentelor identificate în dosarul anterior menționat, pârâtul a fost recrutat în anul 1982 în calitate de colaborator de către IJ. Vâlcea, Serv. 3, pentru a fi folosit pe linia problemei „Turism”. Colaborarea titularului s-a încheiat la data de 15.01.1985, deoarece acesta a săvârșit anumite infracțiuni de natură penală. Ulterior, dosarul a fost redeschis la data de 10.09.1988,

pârâtul fiind reactivat de I.J. Vâlcea, Serviciul 3 în calitate de persoană de sprijin, tot pe linia problemei „Turism”. A semnat două Angajamente la data de 27.08.1982 și 12.09.1988, olograf, cu numele real, atribuindu-i-se numele conspirativ „Izvoranu/Izvoreanu” (1982-1985); „Gavrilă” (1988-1989).

Se reține din înscrisurile anexate cererii de chemare în judecată, Informările din data de 12.09.1988 și 25.01.1989, respectiv Notele informative din data de 27.04.1989 și 30.08.1989, furnizate de pârât cu numele conspirativ „Gavrilă” și identificate în dosarul R 187210, că acesta a furnizat informații Securității referitoare la persoane care aveau intenții de a pleca definitiv din țară:

> „Sursa vă informează că numitul S.V. din Rm. Vâlcea, merceolog la Coop. Oltul, într-o discuție, a afirmat că are un frate stabilit ilegal în Belgia. Acesta a mai spus că urmează să-i facă chemare să-l viziteze în Belgia și, în cazul în care va pleca, nu se va mai înapoia în țară./.../.”

> „Sursa vă informează că în ultima parte a lunii decembrie 1988 s-a întâlnit cu numitul C.M., din Călimănești, care în prezent are la domiciliu o secție de confecționat cruci din marmură. În discuțiile purtate, printre altele, a spus că intenționează să facă o excursie în R.F.G. și că nu se va mai înapoia în țară, în cazul în care va pleca. A mai afirmat că în RFG are niște rude, fără a face alte precizări în legătură cu acestea./.../.”

> „Sursa informează că, la sfârșitul lunii martie 1989, s-a întâlnit cu numitul LI. - fost șef unitate la Rest. Olănești, în prezent economist la I.C.S.A.P. Rm. Vâlcea. Printre altele, acesta se arată nemulțumit de faptul că a fost schimbat de la C.H.R. Olănești din funcție și a afirmat că în toamna acestui an dorește să facă o nouă excursie în Turcia sau Grecia, unde are niște cunoștințe și, dacă va reuși acest lucru, intenționează să nu se mai înapoieze în țară. Acesta are și o legătură apropiată stabilită în RFG

> „Sursa vă informează că numitul LI. dorește să efectueze o nouă excursie în Grecia și Turcia, din care să nu se mai înapoieze în țară. În acest scop s-a căsătorit, pentru ca sora soției să-i facă chemare. /.../”

Curtea va înlătura apărările pârâtului relativ la nerecunoașterea scrierii și a semnăturii în ceea ce privește Angajamentul din 02.08.1982, Angajamentul din 12.09.1988 și Informările.

Prezenta cauză a avut patru termene de judecată iar pârâtul nu a fost prezent la niciunul dintre acestea deși a fost citat personal pentru termenele din data de 05.06.2019, 18.09.2019 respectiv 13.11.2019. La termenul din data de 18.09.2019 cauza a fost repusă pe rol, fiind încuviințată cererea de amânare formulată de pârât față de prevederile art. 222 alin. 1 Cpc. Cererea de amânare pentru termenul din data de 13.11.2019 a fost respinsă în raport de aceleași prevederi, motivele învederate de parte nefiind apreciate ca fiind temeinice și neimputabile acesteia.

În egală măsură, a fost încuviințată în cauză administrarea unei expertize grafoscopice cu scopul de a verifica dacă textele și semnăturile provin de la scriptorul nominalizat în acte. Cu toate acestea, pârâtul în mod nejustificat nu s-a prezentat în fața instanței de judecată și nu a furnizat înscrisuri pentru comparație conform art. 303 Cpc., fiind decăzut din dreptul de a administra proba încuviințată. De altfel, independent de faptul că acesta nu s-a prezentat în fața instanței de judecată, pârâtul avea posibilitatea de a înainta înscrisurile solicitate succesiv pentru două termene de judecată sau, cel puțin, de a furniza explicații referitor la neîndeplinirea obligației stabilite în sarcina sa.

Prin raportare la atitudinea procesuală a pârâtului, văzând și dispozițiile art. 10 alin. 1 Cpc potrivit căruia părțile au obligația de a îndeplini actele de procedură în condițiile, ordinea și termenele stabilite de lege sau de judecător, să-și probeze pretențiile și apărările, să contribuie la desfășurarea fără întârziere a procesului, precum și dispozițiile art. 306 alin 3 Cpc, Curtea va considera înscrisurile în discuție ca fiind recunoscute.

Din ansamblul materialului probator al cauzei, care include note informative și informări semnate olograf de pârât, rezultă că informațiile furnizate de pârât au fost apreciate ca utile de organele de securitate și, în consecință, au fost exploatate prin măsurile dispuse.

Astfel, pe baza informațiilor furnizate de pârât, organele de Securitate au dispus următoarele măsuri:

> „Nota va fi exploatată în copie la Serv. I, problema evaziune. Sursa a fost instruită cu sarcini privind activitatea turiștilor străini ce vin în stațiunea Olănești.”

> „L.I., cunoscut cu relații în Turcia, Grecia și RFG. Propun exploatarea materialului în copie la Serv. I, organele de miliție și pașapoarte. Instruiți sursa să poarte discuții față de alte persoane.”

> L.I. a fost semnalat la Formațiunea Pașapoarte. Se află în relații apropiate cu B. V.. Nota în copie la dos. de ob. și dos. celor două surse, ca material de verificare. De acord. Informații în scris organele de pașapoarte.”

Contrar susținerilor pârâtului, nu se poate reține că informațiile furnizate nu ar fi denunțat activități sau atitudini potrivnice regimului totalitar comunist, atâta timp cât intenția de a emigra era privită cu suspiciune de către organele în drept, fiind considerată o atitudine extrem de gravă, potrivnică regimului comunist, cunoscută fiind politica dusă de acest regim totalitar de îngrădire a liberei circulații.

Implicit furnizarea unor informații de asemenea natură în mod conștient presupune reprezentarea clară a faptului că relatări ca cele prezentate anterior nu rămâneau fără urmări. Altfel spus, prin furnizarea acestor informații, pârâtul a conștientizat că asupra persoanelor la care s-a referit în delatările sale se pot lua măsuri de urmărire și verificare (încălcarea dreptului la viață privată și a dreptului la liberă circulație), și, prin urmare, a vizat această consecință.

Acest interes, pus în practică prin informarea organelor Securității, coroborat cu urmările ce ar fi putut fi antrenate împotriva celor vizati probează un mecanism specific de supraveghere polițienească extrem de intrusiv în viața privată a celor urmăriți și o grevare a dreptului la viață privată respectiv al dreptului la liberă circulație.

Constatând aceste aspecte, rezultă în mod evident că prin activitățile desfășurate, pârâtul a adus atingere drepturilor și libertăților fundamentale ale persoanelor, recunoscute și garantate de legislația în vigoare la acea dată, prejudiciind grav statutul persoanelor urmărite.

În mod corect a arătat reclamantul că informațiile furnizate de pârât au vizat îngrădirea dreptului la viață privată, prevăzut de art. 17 din Pactul Internațional cu privire la Drepturile Civile și Politice și a dreptului la liberă circulație, prevăzut de art. 12 din Pactul Internațional cu privire la Drepturile Civile și Politice.

În consecință, instanța reține că și a doua condiție prevăzută de dispozițiile art. 2 lit. b) din OUG 24/2008 este îndeplinită în sensul de a fi vizată îngrădirea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Pentru aceste motive, constatând că sunt îndeplinite ambele cerințe prevăzute de art. 2 lit. b) din OUG nr. 24/2008, Curtea va constata calitatea pârâtului de colaborator al Securității.

PENTRU ACESTE MOTIVE ÎN NUMELELE LEGII HOTĂRĂȘTE:

Admite acțiunea formulată de reclamantul **CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU STUDIEREA ARHIVELOR SECURITĂȚII**, cu sediul în sector 3, București, str. Matei Basarab nr. 55-57, în contradictoriu cu pârâtul **MUȘAT GHEORGHE DANIEL**, cu domiciliul în com. Milcoiu, jud. Vâlcea, cu domiciliul procesual ales la Cabinet de avocat în Rm. Vâlcea, jud. Vâlcea.

Constată calitatea de colaborator al Securității în ceea ce îl privește de pârât.

Cu drept de a formula recurs în termen de 15 zile de la comunicare, cererea urmând a se depune la sediul Curții de Apel București.

Pronunțată azi, 27.11.2019, prin punerea soluției la dispoziția părților prin mijlocirea grefei instanței.

PREȘEDINTE,
Andreea TÂNASE

GREFIER,
Rodica CUPCEA

Red./Jud. A.T./2+2 ex./

ROMÂNIA
CURTEA DE APEL BUCUREȘTI
SECȚIA I

Prezenta copie, fiind conformă cu originalul aflat
în dosarul acestei instanțe Nr. 506/2/2019
se legalizează de noi.

GREFIER SEF

Se legitimează prin prezenta
recursului ca în prezent
Sec. 5514 / 17.11.2022
Bucur CA 506 / 2 / 2019